

Reportáž z MSR 2012 trochu jinak...

Reportáž psaná srdcem a očima organizátorky

Celý pátek 5.10. je trochu hektický...

Po osmé hodině přichází zpráva, kterou jsme si ani v nejhorších scénářích nepředstavovali...Nedorazila krev (barva)... Co teď? V infarktovém stavu je naší záchranou paní Kunešová, která požadované množství zajišťuje na jatkách ve Zbizoze..., uff, to jsme si oddechli...

Já chystám ceny na převoz, Michal jede zkontrolovat honitbu...

Ali, která mě má vyzvedávat s transitem (jinak bysme ceny ani neodvezli) má zpoždění, protože katalogy k MSR, které měla vyzvedávat se v tiskárně ještě ořezávají a sešívají...

Nakonec ale všechno stíháme a před půl třetí odjíždíme z "Hamrovky", kde jsme připravili ceny, poháry...a vše doladili tak, aby to lahodilo oku.

Před pátou hodinou už jsme ale zpátky, aby jsme mohli vítat rozhodčí a vůdce a zajistili hladký průběh prezence.

Spát jdeme před půlnocí, ale už v půl třetí se budím... Probudil mě Michalův upřený pohled. Zoufalým hlasem mi oznamuje, že nemůže spát...

Tuhle skutečnost slyším během následující hodinky ještě několikrát, po chvíli jsem tedy i já přesvědčená, že už prostě neusnu...

A tak doladujeme detaily- detaily, které stejně nezasvěcení nepoznají, ale my bychom bez nich neměli ten dobrý pocit z dobře vykonané práce...

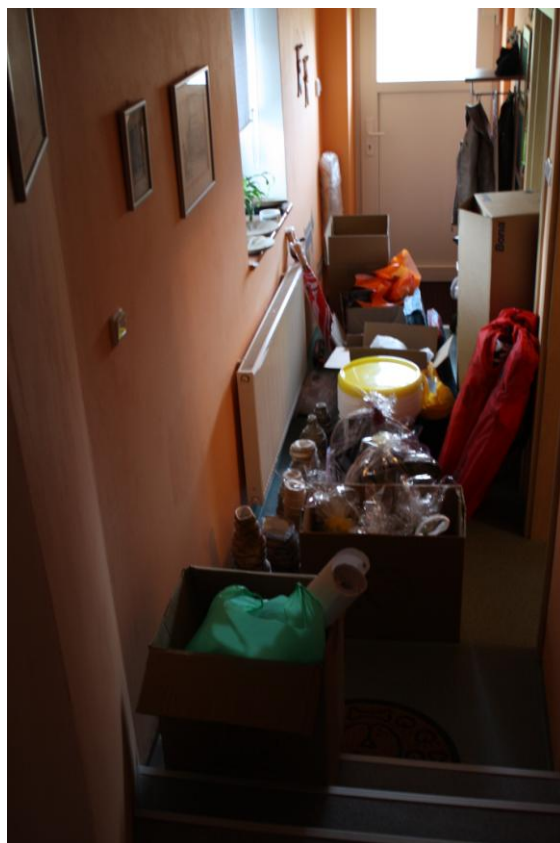
Po čtvrté hodině ránní mi Michal chystá snídani do postele - tousty s volským okem a slaninou - musím si to pořádně vychutnat, vypadá to totiž, že to bude jedno z posledních klidných jídel tohoto víkendu.

V šest ráno vyrážíme do honitby, aby jsme zatloukli směrovky, zkontrolovali značení barev, přichystali klest na výlož..., ale nejsme v tom sami.

Společnost nám dělá Ondra s Markétou, závodčí malého lesa.

V půl deváté už stojíme na nástupu a posloucháme pokyny vrchního rozhodčího.

Během prvního soutěžního dne se všechny obavy lehce rozplynuly, stejně tak jako ranní mlha, která nás halila do svého hávu při slavnostním nástupu... I tak se ale několikrát přistihnu, že nemyslím na to, co právě je. V hlavě mi probíhají nejrůznější myšlenky...

Konečně konec prvního dne - všechny čtyři skupiny vystřídaly dvě stanoviště. Všechno klaplo! Teď rychle domů, nakrmit holky a

pak zpátky do Dobříva na "Hamrovku", koná se tu totiž společenský večer!!! Večer plný zábavy, dobrého pití, jídla a hudby mi dal částečně zapomenout na starosti a v ten moment jsme si mohli i MY MSR trochu užít...

V neděli probuzení do deštivého rána...

Tak tohle se nepovedlo..., ale to je jedna z mála věcí, kterou skutečně ovlivnit nemůžeme, bohužel.

Za pár hodin bude po všem, co je třeba ještě zařídit??? Je toho ještě tolik a času tak málo...

Mám se radovat, že to utíká a nebo být nervózní, aby se vše zvládlo... Já budu raději nervózní, znám se ☺

A je to tady, rozhodčí počítají tabulky, my chystáme ceny.

Jsem ráda, že mi při tom pomáhá Ali s Marfou. V tenhle moment mám totiž docela "vygumováno".

Je po všem a já díky psychickému uvolnění sleduju dění kolem sebe jako film...

Tak dost, prober se, ještě není konec! Nasazuji úsměv číslo 7 a jedeme dál... Jdeme do finále!

Trubačky troubí slavnostní fanfáru - vítězem VI.Mezinárodní soutěže retrieverů se stává Keira Artemis Gold s vůdkyní Janou Baslovou - Keira získává tituly "Všestranný vítěz retrieverů 2012, CACIT a CACT a to není vše, druhé místo obsazuje Caschira Splendid Fellow - to je neuvěřitelné - Janička Baslová přivedla do cíle dva nejlepší retrievery! Caschira získává titul res. CACIT a res. CACT. Obrovský aplaus nebere konce a Janičce se po tvářích koulejí slzy štěstí, je šťastná, tleská svým holčičkám a vychutnává si ten skvělý vítězný pocit.

Pohled na upřímnou radost Janičky my dává novou sílu - tohle je to, proč to všechno děláme - PRO RADOST!!!

A je jedno jestli z toho máme radost my a nebo někdo jiný, protože není nic krásnějšího než vidět radost a štěstí kolem sebe a nebo ho přímo prožívat...

Je po všem, ceny jsou rozebrány, vůdci se svými psy pomalu odjíždějí...někteří to mají pořádně daleko...

Po chvíli by snad ani nikdo nepoznal, jak náročný víkend se tady v restauraci Hamrovka, konal...

V ten moment ke mně přichází Michal, objímá mě a společně s něžným políbením na tvář mi šeptá: "Zvládli jsme to!" Teď prožívám svou chvíli radosti a štěstí i já! V pevném objetí opakuju jeho slova, slova jejichž smysl je daleko hlubší než se na první pohled zdá!

